

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Jakuba Camrdu Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobkyně: **T. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2006, č. j. OAM-1346/VL-10-01-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 8. 2007, č. j. 59 Az 138/2006 – 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byl dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnut její návrh na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 12. 2006, č. j. OAM-1346/VL-10-01-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný žádost stěžovatelky o poskytnutí mezinárodní ochrany zamítl jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka v kasační stížnosti pouze obecně namítala, že došlo k pochybení na straně soudu dle §103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. a požádala o právního zástupce. O návrhu stěžovatelky, aby jí byl ustanoven právní zástupce, rozhodl krajský soud usnesením ze dne 14. 1. 2008, č. j. 59 Az 138/2006-37 tak, že z důvodu nedoložení podmínek pro osvobození od soudního poplatku advokáta stěžovatelce neustanovil. Výrokem II. výše citovaného usnesení pak stěžovatelku vyzval k odstranění absence právního zastoupení a k doplnění kasační stížnosti. Současně krajský soud stěžovatelku poučil o následcích nesplnění této výzvy.

Usnesení bylo stěžovatelce doručeno ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 25. 1. 2008 uplynutím úložní doby.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelkou splněna, neboť tato nedoložila, že by byla zastoupena advokátem na základě plné moci, když v kasační stížnosti požádala, aby jí byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven. Plnou moc pro advokáta stěžovatelka nedoložila ani k výzvě soudu, když na tuto nereagovala.

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nedoložila, že je zastoupena advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupena ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu